سفره احسان و کرم امیرالمؤمنین علیه السلام

مهدی آقابابایی

بسم الله الرحمن الرحیم

سفره‌ی احسان و کرم امیرالمؤمنین علیه‌السلام

نویسنده:

مهدی آقابابائی

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

سفره‌ی احسان و کرم امیرالمؤمنین علیه السلام

مشخصات کتاب

سرشناسه:مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان،۱۳۹۱
عنوان و نام پدیدآور:سفره‌ی احسان و کرم امیرالمؤمنین علیه السلام/ مهدی آقابابایی.
مشخصات نشر دیجیتالی:اصفهان:مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۱.
مشخصات ظاهری:نرم افزار تلفن همراه و رایانه
موضوع:امیرالمؤمنین علیه السلام

چکیده:

مطالبی که پیش روی شماست درباره‌ی احسان و سفره کرامت امیرالمؤمنین علی عَلَیْهِ السَّلَام می‌باشد که یکی از سنت‌های حسنه در روز عید غدیر اینست که مردم در ظهر آن روز اطعام دهند و در شب آن روز مردمی را که روزه‌دار هستند را افطاری دهند که ما فضیلتی که در آن می‌باشد را از قرآن و این که عمل و سیره‌ی اهل بیت عصمت و طهارت عَلَیْهِمُ‌السَّلَام در چنین روزی این گونه بوده است را یادآوری کرده‌ایم. باشد که انشاء الله ما هم به سیره‌ی عملی اهل بیت عَلَیْهِمُ‌السَّلَام عمل نموده و دنباله روی آنان باشیم.
واژگان کلیدی:
سفره احسان، کرامت، عید غدیر و اطعام طعام و...

مقدمه:

اصولاً ـ هر آنچه در جامعه‌ی اسلامی از ارزش و اهمیت والایی برخوردار است، پذیرایی و اطعام نمودن اندیشه‌ایست که ریشه در اعتقادات، سنت‌ها و باورهای مردم دارد و در بین سایر جوامع زبانزد خاص و عام است.
موضوع بحث و مشترک بین تمامی جوامع است، که از زمان‌های بسیار دور و در میان تمام ملل و اقوام مختلف وجود داشته است و همه‌ی انسان‌ها با هر خصوصیت، تیره و نژادی در هر منطقه‌ی دنیا که زندگی می‌کنند، این خصیصه را در جان و دلشان ثبت کرده و این کار پسندیده را ارج می‌نهند و به آن عمل می‌کنند.
این خصلت بسیار خوب و نیک، با ظهور دین مقدس اسلام در بین جوامع و پذیرش آن از طرف مردم برای همیشه ثبت و جاودانی شد و دین مبین اسلام، این خصلت نیک را تأیید و بر آن تأکید می‌کند.

اطعام طعام در روز عید غدیر

یکی از مواردی که مورد سفارش و تأکید اسلام است اطعام طعام و پذیرایی کردن در روز عید غدیر می‌باشد، روزی که نعمت ولایت کامل گردید و پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم پس از نزول وحی فرمودند:
«الْیَوْمَ أَکْمَلْتُ لَکُمْ دینَکُمْ وَ أَتْمَمْتُ عَلَیْکُمْ نِعْمَتی وَ رَضیتُ لَکُمُ الْإِسْلامَ دیناً» (۱)، روز نعمت و کامل نمودن دین با ولایت مولی الکونین، ابوالحسنین، امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام می‌باشد.
به قدری این روز مهم و سفارش شده که بیش از هفتاد نام برای این روز در روایات و خطبه‌ها به چشم می‌خورد. که یکی از این

روایـات خطبه‌ایست که امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام روز جمعه‌ای که مصادف با عیـد غـدیر بود ایراد نمودنـد و از جمله از این نام‌ها که مربوط به بحث ما می‌باشد عبارتند از:

«یوم اطعام الطعام»، «یوم الحباء و العطیه»، «یوم صله الاخوان»، «یوم السرور» و «یوم الانفاق» و...

اطعام دادن در این روز فرخنده و مبارک مورد تایید اهل بیت عَلَیْهِمُالسَّلَام و سیره‌ی عملی آن بزرگواران می‌باشد.

در قرآن کریم به مسأله‌ی اطعام هم اشاره شده آنجا که می‌فرماید:

«وَ یُطْعِمُونَ الطَّعامَ عَلی حُبِّهِ مِسْکیناً وَ یَتیماً وَ أَسیراً * إِنَّما نُطْعِمُکُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لا نُریدُ مِنْکُمْ جَزاءً وَ لا شُکُوراً» (۲)

(و به «پاس» دوستی (خدا) مستمند و یتیم و اسیر را خوراک می‌دادند. [گفتند]: ما تنها برای رضای خدا اطعامتان می کنیم، نه از شما پاداش می‌خواهیم و نه سپاسی.)

یا در سوره‌ی دیگر می‌فرماید:

«أَوْ إِطْعامٌ فی یَوْمٍ ذی مَسْغَبَهٔ * یَتیماً ذا مَقْرَبَهٍٔ * أَوْ مِسْکیناً ذا مَتْرَبَهٍٔ» (۳)

(یا طعام دادن در روز گرسنگی، به یتیمی خویشاوند یا مستمندی خاک نشین).

امام صادق عَلَیْهِ السَّلَام می‌فرمایند:

«هر که مسلمانی را غذا دهد تا سیر شود، از پاداش آخرت او جز خداوند پروردگار جهانیان هیچ کس دیگری، حتی فرشته‌ی مقرب و پیامبر مرسل خبر ندارد ... سپس این سخن خدای را تلاوت کرد:

«أَوْ إِطْعامٌ فی یَوْمٍ ذی مَسْغَبَهٔ» یا اطعام کردن در روز گرسنگی. (۴)

امام باقر عَلَیْهِ السَّلَام فرموده‌اند:

«خداوند اطعام کردن و قربانی کردن را دوست دارد». (۵)

رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِه وَ سَلَّم فرموده‌اند:

«خداونـد ابراهیم عَلَیْهِ السَّلَام را خلیـل خود نگرفت، مگر به جهت اطعـام طعـام و نمـاز او در شب در حـالی که همه مردم در خواب بودند». (۶)

این قدر اطعام دادن در نظر اهل بیت عصمت و طهارت عَلَیْهِمُالسَّلَام، انبیاء و اولیای الهی زیبا بوده که خود این کار را انجام می‌دادند و مردم را هم به این کـار تشویـق می‌نمودنـد. من بـاب مثـال حضـرت ابراهیم عَلَیْهِ السَّلَام که یکی از پیـامبران اولـوالعزم عَلَیْهِ السَّلَام می‌باشـد هیچ وقت بدون میهمان غذا نمی‌خورد و لب به غذا نمی زدند. از قضا روزی میهمان برای آن حضـرت نرسـید و او گرسـنه بود از خانه به جستجوی میهمان بیرون آمد. دید در صحرا جماعتی در حال سفرند.

حضرت ابراهیم عَلَیْهِ السَّلَام خود را به آنها که پانزده نفر بودند رساند و آنها را به میهمانی دعوت نمود.

آنها گفتند:

مـا گروهی کارگر بیچاره هستیم، هر یک از ما اطفال و عیال زیادی داریم. هرگاه خود میهمان شویم اهل و عیال ما گرسـنه خواهند ماند.

حضرت ابراهیم عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

اجرت عملگی شما را نیز خواهم داد، به هر حال آنها را راضی کرد و به خانه آورد و میهمان نمود.

وقتی کارگران در ضیافت شرکت کردند و اجرت هم گرفتند، با خود گفتند:

حقیقتاً دین ابراهیم عَلَیْهِ السَّلَام حق است؛ زیرا میهمانی می کند و اجرت هم می‌پردازد.

در همان ساعت نزد حضرت ابراهیم عَلَیْهِ السَّلَام ایمان آوردند و به سوی خانواده‌ی خود برگشتند. (۷)

یا امام صادق عَلَیْهِ السَّلَام می‌فرمایند:

[از] کارهای نجات بخش اطعام طعام، افشاء سلام و اقدام به نماز شب هنگامی که مردم در خواب باشند. (۸)

با توجه به روایات بالا که ذکر نمودیم خداوند حضرت ابراهیم عَلَیْهِ السَّلَام را به خاطر اطعام طعام خلیل خود گرفت و این صفت زیبا که از کارهای نجات بخش و مورد پسند خداوند، اولیاء و انبیا عَلَیْهِمُالسَّلَام و ائمه طاهرین عَلَیْهِمُالسَّلَام می‌باشد و خدا هم دوست دارد کسی که اطعام می‌دهد.

یکی از سنت‌های سفارش شده در روز غدیر، پذیرایی کردن از مؤمنین و اطعام دادن به آنهاست.

اطعام یعنی طعام به خوراك دادن و تغذیه کردن. این واژه فراگیرتر از تفطیر یا افطاری دادن است.

(یکی از نام‌های این روز هم «یوم تفطیر صائمین» می‌باشد که به ثواب افطاری دادن هم اشاره‌ای خواهیم نمود)

چون تفطیر روزه‌داران را فرا می‌گیرد، لیکن اطعام پذیرایی و تغذیه است چه روزه‌دار باشند و چه نباشند.

اما صادق عَلَیْهِ السَّلَام یکی از وظایف عید غدیر را چنین فرمودند:

«و اطعام اخواتک» و برادرانت را اطعام بده. (۹)

امام رضا عَلَیْهِ السَّلَام می‌فرمایند:

«وَ مَنْ اَطْعَمَ مُؤمِناً کَانَ کَمَن اَطعَمَ جَمیعَ الانبیاءِ وَ الصِّدیقین» (۱۰)

کسی که مؤمنی را (روز غدیر) اطعام دهد، مثل کسیست که همه پیامبران و صدیقان را اطعام داده باشد.

راغب اصفهانی در تعریف «صدیق» سه معنا را نقل کرده است:

کسی که اصلاً دروغ نگوید.

کسی که راستگویی عادت او شده است.

کسی که سخن و اعتقادش یکسان است و کارهایش راستگویی او را اثبات می‌کند (۱۱)

در تفاسیر ذیل آیه‌ی «کُونُوا مَعَ الصَّادِقِین» احادیث بسیاری نقل شده است که مراد از صدیقین در این آیه‌ی شریفه ائمه معصومین عَلَیْهِمُالسَّلَام می‌باشند. پس در حقیقت فضیلت اطعام کردن مؤمنان در این روز، برابر است با فضیلت اطعام نمودن تمام انبیاء و امام معصوم عَلَیْهِمُالسَّلَام.

امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام فرموده‌اند:

«فَافْرَحُوا وَ فَرِّحُوا إِخْوَانَکُمْ بِاللِّبَاسِ الْحَسَنِ وَ الرَّائِحَةِ الطَّیِّبَةِ وَ الطَّعَامِ» (۱۲)

(در روز غدیر) شاد باشید و برادرانتان را با لباس نیکو و بوی خوش و اطعام شاد کنید.

در این روایت حضرت یکی از راه‌های شاد کردن مؤمنان را در دادن اطعام طعام می‌داند.

یکی از مصادیق شادی و شاد کردن، گرفتن جشن می‌باشد که همین برپایی جشن مظهر حب و بغض و یکی از شعائر اسلام می‌باشد که قرآن در این رابطه می‌فرماید:

«وَ مَنْ یُعَظِّمْ شَعائِرَ اللَّهِ فَإِنَّها مِنْ تَقْوَی الْقُلُوبِ» (۱۳)

(و هر کس شعائر الهی را بزرگ دارد، این کار نشانه‌ی تقوای دل هاست).

این آیه از واضح‌ترین آیات برای اثبات رجحان برپایی مراسم است.

زیرا به طور صریح دلالت بر محبوبیت و رجحان تعظیم شعائر الهی به طور عموم دارد و اطعام طعام چون یکی از کارهایی که باعث شادی مؤمنان است و یکی از مصادیق شادی گرفتن جشن غدیر می‌باشد لذا اطعام دادن از شعائر الهی محسوب می‌شود که خود این کار باعث تقوای الهی می‌شود.

مسلمین جهت استفاده‌ی معنوی در این ایام و ده‌ی فرخنده ولایت و کسب فیض از معصومین عَلَیْهِمُالسَّلَام در این مجالس شرکت نموده و با بزرگداشت آن به برکات عظیمی دست می‌یابند که مورد سفارش ائمه عَلَیْهِ السَّلَام می‌باشد و خود آن بزرگواران عملاً این کار را انجام و ترغیب بدان نموده‌اند.

که در اینجا به آنها اشاره می‌نماییم:

عمل امام حسن عَلَیْهِ السَّلَام در عید غدیر

در این روز فرخنده و بزرگ امام حسن عَلَیْهِ السَّلَام غذا تهیه می‌کردند و مردم را برای صرف غذا دعوت می‌نمودند. از جمله یک سال که عید غدیر و جمعه هم زمان شده بود شیعیان و نماز گزاران پس از اتمام نماز جمعه همراه حضرت علی عَلَیْهِ السَّلَام به منزل امام حسن عَلَیْهِ السَّلَام آمدند و حضرت از آنها پذیرایی نمودند. (۱۴)

امام رضا عَلَیْهِ السَّلَام و عید غدیر

در چنین روزی حضرت امام رضا عَلَیْهِ السَّلَام بهترین لباس خود را می‌پوشیدند و بذل و بخشش چشمگیری و بی‌سابقه‌ای انجام می‌دادند، برای منزل شیعیان و دوستداران، غذا، هدیه، لباس، کفش و انگشتر می‌فرستادند و فضائل این روز را برای مردم بیان می‌داشتند. (۱۵)

افطاری دادن در این شب

از جمله سنت‌های دیگر در این روز عزیز، که بسیار هم سفارش شده است افطاری دادن به روزه‌داران است، حضرت امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام در این باره می‌فرمایند:

کسی که در شامگاه عید غدیر به یک مؤمن افطاری دهد، گویا یک میلیون نفر از پیامبران و شهیدان و صدیقان را افطاری داده است حال چگونه خواهد بود پاداش کسی که گروهی از مردان و زنان مؤمن را در این شب افطاری دهد؟ قسم به پروردگار که هر کس چنین کند من ضمانت می‌کنم او را نزد خداوند متعال که از کفر و فقر آسوده گردد و اگر در همان روز یا همان شب یا تا عید غدیر سال آینده بمیرد، پاداش الهی در انتظار او باشد (۱۶)

در روایات هم آمده است که حضرت امام رضا عَلَیْهِ السَّلَام در شام چنین روزی نزدیکان خود را برای افطاری دعوت می‌کردند (۱۷)

بخشش کردن در روز غدیر

امام رضا عَلَیْهِ السَّلَام در فضیلت این روز فرمودند:

«فافضل عَلی اِخْوانِکَ فی هذا الیَومِ؛ در این روز (عید غدیر) بر برادرانت ببخش» (۱۸)

که یکی از مصادیق بخشش، اطعام طعام و پذیرایی نمودن از مؤمنین و مؤمنات باشد.

در برخی روایات گفته شده که در روز عید غدیر تنگ نظرانه با نعمت‌های خدا برخورد نکنیم و با گشاده دستی، نعمتها و داده‌های خداوند را مصرف کنیم. در راه خدا و در قلمروهای سازنده‌ی دیگر مانند احیای اطعام و هدیه دادن و) ... به کار گیریم، بدهیم و ببخشیم.

همان طور که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند:

الْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ؛ حاضران به غائبان برسانند و پدران به فرزندان تا روز قیامت این واقعه‌ی عظیم و مهم را برسانند برای این که این واقعه بلکه این عقیده فراموش نشود باید جشن گرفت و اطعام و هدیه داد و طبق روایات هم فضائل این روز را به مردم برسانیم و بگوییم زیرا که حضرت فرموده‌اند:

«ذِكْرُ عَلِيٍّ عِبَادَة».

در روایتی آمده که حضرت امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَام فرمودند:

«تهاونوا النعمهٔ فی هذا الیوم؛ در این روز (روز غدیر) در مصرف داده‌های خداوند آسان گیر باشید.» (۱۹)

و یکی از داده‌های در این روز مالیست که خداوند به ما عنایت گردانده است و این مال را صرف اطعام طعام و پذیرایی نمودن نماییم، چون طعام دادن باعث شادی مؤمنان می‌باشد و کسی که مؤمنی را شاد نماید خدا را شاد نموده است.

از نام‌هایی هم که در این روز وارد شده است روز غدیر را «یوم السرور» می‌خوانند. یعنی ایجاد فرح و سرور در برادر دینی ثواب بسیار دارد و وسعت روزی می‌آورد و اثرات اخروی نیز دارد مثل این که قبر او یکی از روضه‌های بهشت قرار می گیرد.

اسباب شادی بسیار است مثل هدیه دادن، مشکلات شخصی را بر طرف کردن، میهمانی کردن، اطعام طعام و پذیرایی نمودن و اشعار در مدح و منقبت اهل بیت عصمت و طهارت عَلَيْهِمُ‌السَّلَام و ذکر قضایایی که واقعیت است مثل قضیه‌ی غدیر از همان موقعی که پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم راه افتادند به طرف حج رفتند و سخنان ایشان در بین راه تا رسیدند به صحرای غدیر و سه روز در آنجا توقف نمودند و خطبه‌ی عظیم حضرت را که دیگران را در وقت شنیدن به فرح و سرور می کشاند.

که در روایت وارد شده که این روز، روز نفی غم هاست و مهربانی کردن رحمت الهی را به دنبال دارد. (۲۰)

وسعت دادن بر اهل و عیال در روز غدیر

یکی از سفارشات ائمه معصومین عَلَيْهِمُ‌السَّلَام برای ایجاد هر چه بیشتر محبت در کانون خانواده رفتار و کردار خویش با اهل خانه است.

بخیل نبودن در خرج خانه و با روی باز برخورد کردن با اهل و عیال، از نمونه‌های آن است که خداوند به مال او پیش از پیش برکت عنایت می‌فرماید و گر نه اسباب فقر او بیشتر می‌شود.

درباره‌ی توسعه به اهل و عیال در روز غدیر خم در فرمایشان معصومین عَلَيْهِمُ‌السَّلَام تاکید شده که برای همسر و فرزندان و در بعضی روایات برادران اسباب آسایش و راحتی به هر طریقی که میسر باشد فراهم آورد که ثواب آن نسبت به بقیه‌ی ایام مضاعف است.

حضرت امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَام فرموده‌اند:

«هر کس در این روز بر عیالش و بر خودش وسعت دهد خداوند مالش را زیاد می کند.» (۲۱)

انفاق نمودن

از نام‌های این روز «یوم الانفاق» است.

انفاق در هر حالی در زندگی انسان سلامتی و عاقبت به خیری در خود صدقه دهنده و نسل او و توفیق در انجام کارهای خیر تأثیر دارد.

نمونه‌های انفاق را می‌توان در میهمانی، اطعام طعام و پذیرایی نمودن، آب دادن، تهیه‌ی لباس برای مستمندان، موعظه و نصیحت دلسوزانه و از مال و جان و آبرو برای دیگران مایه گذاشتن مشاهده کرد.

در روز عیـد غـدیر که بهترین ایـام برای انفـاق است ثواب این نیکی‌هـا مضاعف می‌شود. یک درهم انفاق در آن روز دویست هزار درهم محسوب می‌شود و در روایتی یک درهم را به یک میلیون درهم برابر دانسته است.

(۲۲)

امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام می‌فرمایند:

«شیعتنا یفرحون لفرحنا و یحزنون لحزننا و یبذلون اموالهم و انفسهم و انفسهم لنا»، یعنی:

شیعیان ما در خوشحالی ما خوشحال و در حزن ما محزون می‌شوند و مال و ج انسان را برای ما بذل می‌نمایند. شیعیان و دوستان اهل بیت عَلَیْهِمُالسَّلَام این کلام امام عَلَیْهِ السَّلَام را نصب العین خود قرار دهند تا مجالس ائمه عَلَیْهِمُالسَّلَام با عظمت گردد و در آن روزها از دادن صدقه و انفاق و خوشحال کردن فقرای شیعه کوتاهی ننمایند. (۲۳)

احسان نمودن

از سـنت‌های حسـنه احسـان نمودن است که از مصـادیق احسـان نمودن، اطعام دادن می‌باشـد که باعث افزونی مال و زیاد شـدن آن می گردد. (۲۴)

گـاهی بـا تبسم به صورت برادر دینی خود به او احسـان کرده‌ای، گـاهی عبور دادن شخصـی از خیابـان، گاهی قرض دادن به برادر دینی، گاهی گوش دادن به مشکل برادر دینی و گاهی قدم برداشتن برای گرفتاری برادر دینی احسان به شمار می‌رود.

در این روز شـریف که بهترین زمان برای احسان است و ثواب آن مضاعف بر روزهای دیگر است، ائمه معصومین عَلَیْهِمُالسَّلَام ما را امر به احسان فرموده‌اند.

یکی از موارد احسان نیکی به برادر دینی در روز غدیر است بدون آنکه او درخواستی داشته باشد.

اگر قبل از درخواست برادر دینی به او احسان و اکرام و انفاق کنـد ماننـد کسـیست که این روز را روزه بگیرد و شب آن روز هم به عبادت مشغول باشد.

حضرت امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام می‌فرمایند:

«احسان در این روز موجب رشد مال و زیاد شدن آن می گردد». (۲۵)

سفارش حضرت امام صادق عَلَیْهِ السَّلَام به شیعیان

در کتاب صـفات الشـیعه شیخ صدوق (قدس سره): به سندش از عبد الله بن زیاد که در منی به امام صادق عَلَیْهِ السَّلَام سلام دادیم و من گفتم:

یـا ابن رسول الله ما گروهی درگـذریم و نتوانیم چنانچه خواهیم در این مجلس شـما بمانیم، به ما سفارشـی بفرما، فرمود بر شماسـت تقوا از خدا و راسـتگویی و ادای امانت و خوش صـحبتی با مصاحب و فاش گفتن سـلام و اطعام طعام، در مساجدشان نماز بخوانید، بیما ر انسان را عیادت کنید و دنبال جنازه‌هاشان بروید که پدرم به من باز گفت:

شیعه ما خانواده بهترین افراد آنانند، اگر فقیه باشد از آنهاست و اگر مؤذن باشد از آنهاست و اگر امام باشد از آنهاست و اگر امانت دار باشد از آنهاست و اگر ودیعه نگهدار باشد از آنهاست چنین باشید و ما را نزد مردم محبوب سازید و مبغوض آنان نکنید. (۲۶)

طبق روایـات حضـرت اطعام طعام کنیـد و ... باعث می‌شود که در مجلس آنها باشـیم یعنی همیشه در محضـر آنها هستیم زیرا، امام همیشه حی و حاضـر می‌باشد «و بیمنه رزق الوری و ثبتت الارض و السماء» (۲۷) و «این السـبب المتصل بین الارض و السماء:» (۲۸)

و این اعمال و افعال و صـفات علی الخصوص اطعام نمودن و پـذیرایی کردن باعث اینست که محبت خودمان را نسـبت به اهل بیت عَلَیْهِمُالسَّلَام نشـان می‌دهیم و دیگران و فرقه‌هـای دیگری که به مـا نگـاه می کننـد چگونه بـا این اعمـال از مکتب آنها دفاع نموده و

سیرهای عملی آنان (که یکی از آنها اطعام طعام و پذیرایی نمودن است) را انجام داده‌ایم و احیاء امر آنان را نموده‌ایم زیرا در روایات آمده است که ابو الصلت هروی می گوید:

از امام ابو الحسن علی بن موسی الرضا عَلَیْهِ السَّلَام شنیدم که می‌فرمود:

رحم اللّه عبدا احیی امرنا

خدا رحمت آورد بر بنده‌ای که امر ما را احیاء کند.

گفتم:

چگونه امر شما احیاء می‌شود؟

فرمود:

علوم ما را فرا گیرد و به مردم بیاموزد، زیرا که مردم اگر زیبایی‌های کلام ما را بدانند، از ما پیروی می کنند.
(۲۹)

از مصادیق بارز احیاء نمودن امر اهل بیت عَلَیْهِمُالسَّلَام اطعام طعام و پذیرایی نمودن و سفره‌ی کرم انداختن به نام نامی مولی الموحدین امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام است.

آمرزش گناهان به توسط اطعام طعام

«وَ الَّذِینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ وَ آمَنُوا بِما نُزِّلَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ کَفَّرَ عَنْهُمْ سَیِّئاتِهِمْ وَ أَصْلَحَ بالَهُمْ» (۳۰) و آنها گرویدند و کارهای شایسته کردند چون اطعام طعام و صله ارحام و گرویدند به آنچه فرو فرستاده شده بر محمّد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم که قرآنست و آن راست و درست است از نزد پروردگار ایشان بپوشد و در گذراند از آنهایی که متّصف به این صفات هستند کردارهای بد ایشان را و به صلاح آرد حال ایشان را در دین و دنیا و نیز در تفسیر خود آورده که ابو عبد اللّه عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

که آمَنُوا بِما نُزِّلَ عَلی مُحَمَّدٍ در شأن امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام است و حق اوست که خدای فرموده:

که بگروند به امامت وی بعد از پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به صلاح آرند امر و حال خود را به وی. (۳۱)

یکی از آیاتی که در شأن مولی امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام آمده است آیه‌ی ولایت «إِنَّما وَلِیُّکُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذینَ آمَنُوا الَّذینَ یُقیمُونَ الصَّلاةَ وَ یُؤْتُونَ الزَّکاةَ وَ هُمْ راکِعُونَ» (۳۲)

سرپرست و ولی شما، تنها خداست و پیامبر او و آنها که ایمان آورده‌اند؛ همان‌ها که نماز را برپا می‌دارند و در حال رکوع، زکات می دهند.

و آیه‌ی غدیر «الْیَوْمَ أَکْمَلْت» می‌باشد و چه چیزی بهتر از این که ما توسط اطعام طعام و پذیرایی نمودن و هدیه نمودن و شاد کردن مؤمنان اصلاح کار خودمان را بنماییم که این کار مورد قبول خداوند است و کارهای بد ما را ببخشد و اصلاح می‌فرماید دین و دنیای ما را و خداوند همان طوری که ما از حضرت تبعیت و پیروی می‌نماییم و دعای هر ر و زمان در نماز اینست که: «اهْدِنَا الصِّراطَ الْمُسْتَقِیمَ»، که راه مستقیم طبق تفاسیر تشیع و تسنن راه امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام می‌باشد همیشه در این راه باشیم و لحظه‌ای از این راه جدا نشویم نه تند حرکت نماییم که جلو بیفتیم و نه آهسته که عقب بمانیم زیرا در روایت آمده است که: «مَثَلُ أَهْلِ بَیْتِی کَمَثَلِ سَفِینَةِ نُوحٍ مَنْ رَکِبَهَا نَجَا وَ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا غَرِق» (۳۳)

مثل اهل بیت من در این امت مثل کشتی نوح عَلَیْهِ السَّلَام و قوم آن حضرت است هر که در آن کشتی نشست از هلاکت و غرق نجات یافت و هر که ترک رکوب سفینه نوح نمود، غرق گشت.

صله نمودن

صله در لغت به معنی جایزه و احسان و عطیه، تقدیم اموال و ... می‌باشد.
از امام صادق عَلَیْهِ السَّلَام فرموده‌اند:
هر که برادر مؤمن خود را صله و احسان کند، پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را صله و احسان کرده است.
(۳۴)
امام صادق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
درهمی که در راه صله امام صرف شود، از هزار هزار درهمی که در غیر آن، در راه خدای عز و جل صرف شود افضل است.
(۳۵)
امام صادق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
کسی که قادر به صله ما نباشد، می‌باید افراد صالح از شیعیان ما را مورد صله قرار دهد، تا ثواب صله ما برایش نویسند و هر کس قادر بر زیارت ما نباشد پس شایستگان پیروان ما را زیارت کند تا ثواب زیارت ما برای او نوشته شود. (۳۶)
طبق این روایات خرج نمودن در راه اهل بیت عَلَیْهِمُالسَّلَام و احسان نمودن به شیعیان حضرت، افضل‌ترین کارهاست که در رأس آنها اطعام طعام و سفره‌ی کرم و پذیرایی نمودن از مؤمنین می‌باشد.
نتیجه گیری:
آنچه که از رفتار و گفتار و معصومین عَلَیْهِمُالسَّلَام به ما رسیده است سرمشق و الگوی اعمال شیعیان و دوستداران اهل بیت عَلَیْهِمُالسَّلَام می‌باشد.
محب واقعی می‌کوشد تا با کسب آگاهی بیشتر از سنت‌های معصومین عَلَیْهِمُالسَّلَام، اعمال خویش را بیش از پیش مطابق با خواسته‌ی آنها نماید. به همین جهت شایسته است تا گوشه‌ای از دستورات ائمه عَلَیْهِمُالسَّلَام پیروی نماییم و اطعام طعام، پذیرایی نمودن، اکرام و انفاق و انداختن سفره‌ی احسان به نام امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام نموده و فضائل این روز را به هر گونه‌ای که میسر می‌باشد بدون هیچ گونه ترسی بیان نماییم و خود این افعال و اعمال ما باعث می‌شود که این روز بزرگ را فراموشش ننموده و اگر کسی هم سؤالی نمود و یا شبهه‌ای در ذهنش بود و گفت:
که این گونه کارها از برای چیست؟
می گوییم که روز عید ولایت و عید غدیر است.
مِثل اکثر صحابه نباشیم که غدیر را فراموش کردند و باعث چه فتنه‌ها و جنایت‌هایی شدند که وقتی رجوع به تاریخ می‌شود انسان را تکان می‌دهد و اشک از چشمان سرازیر می‌شود که تمامی مشکلات و جنایات از همان موقعی شروع شد که پیغمبر تقاضای قلم و دوات نمود که بنویسد امت بعد از او گمراه نشوند و عمر گفت:
پیغمبر هذیان می‌گوید و بعد شهادت پیامبر و بعد از آن فاطمیه و حوادث عظیم و مصائب تلخ و ناگوار و جراحاتی که بر دخت پیامبر وارد نمودند و دختر پیامبر را به شهادت رساندند همان بانویی را که پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بارها در حق او فرمودند:
هر کس دخترم فاطمه را اذیت نماید مرا اذیت نموده و کسی که مرا اذیت کند خدا را اذیت نموده است و ۲۵ سال امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام را خانه نشین و سبط مصطفی امام حسن مجتبی عَلَیْهِ السَّلَام را تنها گذاشتند و به معاویه پیوستند و او را مظلومانه به شهادت رساندند و بعد از آن واقعه‌ی کربلا و مصائبی را که بر امام حسین عَلَیْهِ السَّلَام وارد نمودند و او را به شهادت رساندند و اسارت اهل بیت او که تمامی اینها نشأت می‌گیرد از زمانی که غدیر را فراموش نمودند و در این زمان هم دشمنان غدیر و طرفداران

سقیفه مانند سلفیه و وهابیت و ... دست به جنایت‌هایی مانند خرابی و ویران نمودن حرم ائمه اطهار عَلَیْهِمُالسَّلَام مانند گنبد و بارگاه حرم عسکریین علیهما السلام و سرداب مقدس به نام امام زمان عَلَيْهِ السَّلَام می‌نمایند در این بره‌ی از زمان وظیفه‌ی ما اینست که غدیر را فراموش نکرده و پیرو و دنبال یادگار و میراث دار غدیر کسی که می‌آید و انتقام از شهیدهی غدیر و امام حسین عَلَیْهِمُالسَّلَام می‌نماید و فرهنگ بزرگ جهانی و زلال غدیر را اجرا می‌نماید. که ما هم باید آرمانهای غدیر را مد نظر داشته و به آنها جامهی عمل بپوشانیم. به امید آن روز.

و السلام علیکم

شب ولادت با سعادت ثامن الحجج علی بن موسی الرضا عَلَيْهِ السَّلَام

۱۱ ذی قعده ۱۴۳۲هجری قمری.

پی‌نوشتها:

۱ – مائده / ۳.

۲ – انسان / ۸ و ۹.

۳ – البلد / ۱۴ تا ۱۶

۴ – میزان الحکمه / ج ۷ / ص ۳۲۹۳.

۵ – همان / ص ۳۲۹۳.

۶ – قصص الانبیاء / ص ۱۵۵.

۷ – مهمان داری در اسلام / ص

۱۱ – ۱۲، به نقل از آثار و اشعار شیخ بهایی / ص۱۵۷.

۸ – من لا یحضر الفقیه، ترجمه غفاری / ج۲ / ص ۳۷۰.

۹ – اقبال / ص ۴۷۵.

۱۰ – اقبال / ص ۴۶۵.

۱۱ – مفردات راغب / ص ۲۷۷.

۱۲ – مصباح کفعمی / ص ۷۰۰.

۱۳ – حج / ۳۲.

۱۴ – بحارالانوار / ج ۹۵ / ص ۱۱۲.

۱۵ – بحارالانوار / ج ۹۷ / ص ۱۱۲.

۱۶ – مصباح کفعمی / ص ۷۰۰ – ۷۰۱.

۱۷ – بحارالانوار / ج ۹۷ / ص ۱۱۲.

۱۸ – وسایل الشیعه / ج ۱۰ / ص ۳۰۲.

۱۹ – مصباح کفعمی / ص ۷۰۰.

۲۰ – اقبال / ص ۴۶۳.

۲۱ – عوالم، ج۳ / ۱۵ / ص ۲۲۳.

۲۲ – تهذیب / ج۳ / ص ۱۴۴.

۲۳ – غررالحکم / ج ۲ / ص ۵۴۹ – ۶۶۸.

۲۴ – اقبال / ص ۴۶۳.

۲۵ – عوالم، ج ۳ / ۱۵ / ص ۲۰۶.

۲۶ – آداب معاشرت – ترجمه جلد شانزدهم بحار الانوار، ج ۱، ص: ۱۰۴.

۲۷ – دعای عدیله (مفاتیح الجنان)

۲۸ – فرازی از دعای ندبه.

۲۹ – معانی الأخبار / ۱۷۴؛ تحف العقول، ترجمه کمره‌ای / ص ۲؛ عیون اخبار الرضا ۱ / ۳۰۷ و جامع احادیث الشیعهٔ ۱ / ۲۳۸.

۳۰ – محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم / ۲.

۳۱ – الفین – ترجمه وجدانی، ص: ۸۵۲ و ۸۵۳.

۳۲ – مائده / ۵۵.

۳۳ – إرشاد القلوب إلی الصواب، ج ۲ / ص ۲۳۳؛ بحارالانوار / ج ۲۳ / ص ۱۰۵.

۳۴ – مکارم الأخلاق، ترجمه میر باقری / ج ۱ / ص ۲۵۶.

۳۵ – من لا یحضره الفقیه، ترجمه غفاری / ج ۲ / ص ۳۸۵.

۳۶ – من لا یحضره الفقیه، ترجمه غفاری / ج ۲ / ص ۳۸۵.

منابع و مآخذ

قرآن کریم

میزان الحکمه / محمد محمدی ری شهری / مترجم:

حمید رضا شیخی / انتشارات دارالحدیث / قم / چاپ سوم / سال ۱۳۸۱ش.

قصص الأنبیاء (قصص قرآن) / فاطمه مشایخ / ناشر: انتشارات فرحان / سال چاپ: ۱۳۸۱ ش / چاپ اول.

مهمان داری در اسلام / نور علی مرادی / انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم / چاپ اول / سال۱۳۷۸ش.

من لا یحضره الفقیه – ترجمه غفاری / نشر صدوق / تهران / چاپ ۱۳۶۷ ش / چاپ اول.

الإقبال بالأعمال الحسنهٔ فیما یعمل مرهٔ فی السنهٔ / حلّی، سید ابن طاووس، رضی الدین، علی / تاریخ نشر: ه ق / محقق / مصحح: جواد قیومی اصفهانی.

مفردات ألفاظ القرآن / اصفهانی، حسین بن محمد راغب / ناشر: دار العلم – الدار الشامیهٔ / تاریخ نشر: ۱۴۱۲ ه ق / چاپ اول / چاپ: لبنان – سوریه / محقق / مصحح: صفوان عدنان داوودی.

المصباح – جنهٔ الأمان الواقیهٔ و جنهٔ الإیمان الباقیهٔ / عاملی، کفعمی، ابراهیم بن علی / ناشر: دار الرضی (زاهدی) / تاریخ نشر: ۱۴۰۵ ه ق / چاپ دوم / قم – ایران

بحار الأنوار الجامعهی لدرر أخبار الأئمهٔ الأطهار / علامه مجلسی / ناشر: اسلامیه / چاپ: تهران / سال چاپ: مختلف / نوبت چاپ: مکرر

تهذیب الأحکام / طوسی، ابو جعفر، محمد بن حسن / ناشر: دار الکتب الإسلامیهٔ / تاریخ نشر: ۱۴۰۷ ه ق / چاپ چهارم / تهران – ایران.

غرر الحکم و درر الکلم / عبد الواحد تمیمی آمدی / ناشر: دفتر تبلیغات / قم / سال ۱۳۶۶ ش / چاپ اول.

آداب معاشرت - ترجمه جلد شانزدهم بحار الانوار / محمد باقر کمره‌ای / ناشر: اسلامیه / تهران / سال ۱۳۶۵ ش / چاپ اول.
معانی الأخبار / شیخ صدوق / ترجمه: عبد العلی محمدی شاهرودی / ناشر: دار الکتب الاسلامیه / تهران / سال ۱۳۷۷ ش / نوبت چاپ: دوم.
تحف العقول / شیخ صدوق / ترجمه: محمد باقر کمره‌ای / انتشارات کتابچی / تهران / سال ۱۳۷۶ ش / چاپ ششم.
عیون اخبار الرضا عَلَیْهِ السَّلَام / شیخ صدوق / ترجمه: حمید رضا مستفید - علی اکبر غفاری / نشر صدوق / تهران / سال ۱۳۷۲ ش / چاپ اول.
إرشاد القلوب إلی الصواب / شیخ حسن دیلمی / ناشر: شریف رضی / قم / سال ۱۴۱۲ ق / چاپ اول.
مکارم الأخلاق - ترجمه میر باقری / ناشر: فراهانی / تهران / سال ۱۳۶۵ ش / چاپ دوم.
۱۰

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم
جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)
با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند
بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹
بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.
مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.
اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.
از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :
الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : -۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-IR۹۰ ۵۳-۰۶۰۹به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج – به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی

همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه‌ای
اصفهان
www
برای داشتن کتابخانه های‌تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹